

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ
(Εορτή τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς)

Ιερά ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

2010

**Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ**
(Εορτή τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς)

Κείμενα:

Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ
Δανιὴλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρομοῦ Καρέα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:

Ἡ Πεντηκοστή
(Εἰκονογράφηση Πέτρου Βαμπούλη)

Σειρά:

«Χριστολογικά» ἀριθμ. 25

Copyright:

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
Λεωφόρος Ὑμηττοῦ 47-51, Τ.Κ. 161 21 Καισαριανή
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-33-0

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Ἀρδιστιό 12-16, 116 36 Ἄρδηνα

Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4320 • Fax: 210.923.7003

www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

(Εορτή τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς)

Τοῦ Μητροπολίτου
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ἰμμηττοῦ
Δανιὴλ

Ο Κύριός μας στήν ἀποχαιρετιστήρια ὁμιλία Του πρὸς τοὺς μαθητές Του, ὅπως μᾶς παραδόθηκε ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴ Ἰωάννη, ὑπόσχεται ὅτι θὰ στείλει τὸ ἅγιο Πνεῦμα μετὰ τὸ θάνατό Του, τὴν ἀνάστασή Του καὶ τὴν ἐπιστροφή Του στὸν οὐρανό.

«Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γι-

νώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται» (Ἰωάννου ιδ' 15-17).

Δηλαδή: «Ἄν μὲ ἀγαπᾶτε, τηρῆστε τὶς ἐντολές μου. Κι ἐγὼ θὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα νὰ σᾶς δώσει ἄλλον Παράκλητο, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀλήθειας, ὥστε νὰ εἶναι γιὰ πάντα μαζί σας. Τὸ Πνεῦμα αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ δεχθεῖ ὁ κόσμος, γιὰτὶ οὔτε τὸ διακρίνει οὔτε τὸ γνωρίζει· ἐσεῖς τὸ γνωρίζετε, γιὰτὶ μένει κοντά σας καὶ θὰ ὑπάρχει μέσα σας».

«Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων· ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν» (Ἰωάννου ιδ' 25-26).

Δηλαδή: «Αὐτὰ σᾶς δίδαξα ὅλον αὐτὸ τὸν καιρὸ πὺν βρισκομαι κοντά σας. Ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, ὁ Παράκλητος, πὺν θὰ στείλει ὁ Πατέρας στὸ ὄνομά μου, ἐκεῖνος θὰ σᾶς διδάξει τὰ πάντα καὶ θὰ φέρει στὴ μνήμη σας ὅλα ὅσα σᾶς ἔχω πεῖ ἐγώ».

«Νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με πὺν ὑπάγεις! ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως. περὶ ἁμαρτίας μὲν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτε

με· περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται.

Ἔτι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βασιτάζειν ἄρτι. ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ ἐμὰ ἐστὶ· διὰ τοῦτο εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν» (Ἰωάννου ἱστ' 5-15).

Δηλαδή: «Τώρα ὅμως πηγαίνω σ' ἐκεῖνον ποῦ μ' ἔστειλε, καὶ κανένας σας δὲ μὲ ρωτάει ποῦ πηγαίνω. Μόνο ποῦ ἡ λύπη ἔχει γεμίσει τὴν καρδιά σας, ἐπειδὴ σᾶς τὰ εἶπα αὐτά. Κι ὅμως, ἐγὼ σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια· σᾶς συμφέρει νὰ φύγω ἐγώ. Γιατί, ἂν ἐγὼ δὲ φύγω, δὲν θὰ ἔρθει σ' ἐσᾶς ὁ Παράκλητος ἐνῶ ἂν πάω ἐκεῖ, θὰ τὸν στείλω σ' ἐσᾶς. Κι ὅταν ἔρθει ἐκεῖνος, θὰ ἐλέγξει τοὺς ἀνθρώπους ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία, ὡς πρὸς τὴ δικαιοσύνη καὶ ὡς πρὸς τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ. Ὡς πρὸς τὴν ἁμαρτία, ἐπειδὴ δὲν πιστεύουν σ' ἐμένα. Ὡς πρὸς τὴ δικαιοσύνη, ἐπειδὴ ἐγὼ πηγαίνω δικαιωμένος στὸν Πατέρα, καὶ δὲν θὰ μὲ βλέπετε πιά. Καὶ ὡς πρὸς τὴν κρίση, ἐπειδὴ ὁ κυρίαρχος αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἶναι κιόλας καταδικασμένος.

Πολλὰ ἔχω ἀκόμη νὰ σᾶς πῶ, ἀλλὰ δὲν μπορεῖτε τώρα νὰ σηκώσετε μεγαλύτερο βάρος. Ὅταν ὅμως θὰ ἔρθει ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, θὰ σᾶς ὁδηγήσει σὲ ὅλη τὴν ἀλήθεια. Γιατὶ δὲν θὰ μιλήσει ἀπὸ μόνος του, ἀλλὰ θὰ πεῖ ὅσα θ' ἀκούσει, καὶ θὰ σᾶς ἀναγγελεῖ αὐτὰ ποῦ μέλλουν νὰ συμβοῦν. Ἐκεῖνος θὰ φανε-

ρώσει τὴ δική μου δόξα, γιατί θὰ πάρει ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔχω ἐγὼ νὰ πῶ καὶ θὰ σᾶς τὰ ἀναγγεῖλει. Ὅλα ὅσα ἀνήκουν στὸν Πατέρα εἶναι δικά μου· γι' αὐτὸ σᾶς εἶπα πὼς τὸ Πνεῦμα θὰ πάρει ἀπὸ αὐτὰ ποὺ ἔχω ἐγὼ νὰ πῶ καὶ θὰ τὰ ἀναγγεῖλει σ' ἐσᾶς».

Μετά τὴν ἀνάστασή Του ἐπανάλαβε αὐτὴ τὴν ὑπόσχεσή Του.

«Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕψους» (Λουκᾶ κδ' 49).

Δηλαδή: «Κι ἐγὼ θὰ σᾶς στείλω αὐτὸ ποὺ σᾶς ὑποσχέθηκε ὁ Πατέρας μου. Ἔσεῖς καθίστε στὴν Ἱερουσαλήμ ὡσότου ὁ Θεὸς σᾶς ὀπλίσει μὲ τὴ δύναμή του».

Ὁ ἀπόστολος Λουκᾶς, ὁ συγγραφέας τῶν Πράξεων τῶν Ἀποστόλων ἀναφέρει αὐτὴ τὴν ὑπόσχεση τοῦ Κυρίου ἐξιστορώντας τὰ μετὰ τὴν ἀνάστασή Του:

«Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὃ Θεόφιλε, ὃν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὗς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὄπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἠκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν

ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἔν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξεων α' 1-8).

Δηλαδή: «Στὸ πρῶτο μου βιβλίῳ, Θεόφιλε, διηγῆθηκα ὅλα ὅσα ὁ Ἰησοῦς ἔκανε καὶ δίδαξε, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὴν ἡμέρα ποὺ ἀναλήφθηκε, ἀφοῦ πρῶτα ἔδωσε ἐντολές, μὲ τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, στοὺς ἀποστόλους ποὺ εἶχε διαλέξει ὁ ἴδιος. Μετὰ τὸ θάνατό του παρουσιάσθηκε σ' αὐτοὺς ζωντανὸς μὲ πολλὰς ἀποδείξεις· ἐμφανιζόταν σ' αὐτοὺς γιὰ σαράντα μέρες καὶ τοὺς μιλοῦσε σχετικὰ μὲ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἐνόσω ἦταν μαζί τους κι ἔτρωγε, τοὺς παράγγειλε: “Μὴν ἀπομακρυνθεῖτε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀλλὰ νὰ περιμένετε ἀπὸ τὸν Πατέρα τὴν ἐκπλήρωση τῆς ὑπόσχεσης, γιὰ τὴν ὁποία σᾶς μίλησα· ὅτι, δηλαδή, ἐνῶ ὁ Ἰωάννης βάπτισε μὲ νερό, ἐσεῖς θὰ βαπτισθεῖτε σὲ λίγες μέρες μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα”.

Οἱ μαθητές, λοιπόν, συγκεντρώθηκαν μίᾳ μέρᾳ καὶ τὸν ρωτοῦσαν: “Κύριε, ἔφτασε ἄραγε ἡ ὥρα νὰ ἀποκαταστήσεις τὴ βασιλεία στὸν Ἰσραήλ;” Κι αὐτὸς τοὺς εἶπε: “Ἐσεῖς δὲν μπορεῖτε νὰ γνωρίζετε τὸν ἀκριβῆ χρόνο· αὐτὸν τὸν κρατᾷ ὁ Πατέρας στὴν ἀποκλειστικὴ του ἐξουσία. Θὰ λάβετε ὅμως δύναμη ὅταν θὰ

ῥοθεῖ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα σ' ἐσᾶς, καὶ θὰ γίνετε μάρτυρες δικοί μου, στὴν Ἱερουσαλήμ, σὲ ὅλη τὴν Ἰουδαία καὶ στὴν Σαμάρεια καὶ ὡς τὰ πέρατα τῆς γῆς».

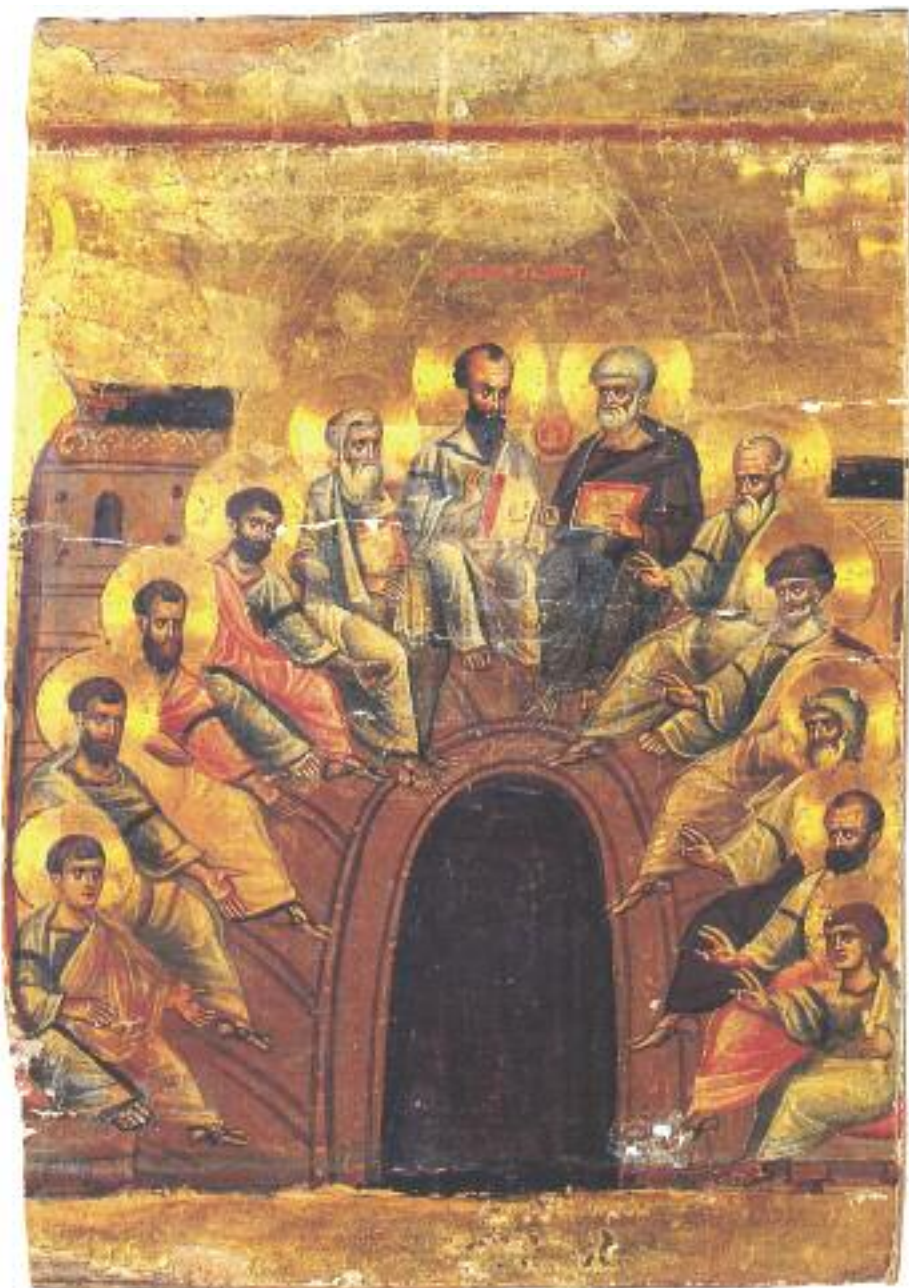

Κατὰ τὴν πεντηκοστή ἡμέρα ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἀναστάσεώς Του ἐστάλη στους ἁγίους Μαθητές καὶ Ἀποστόλους Του, ὅπως τοὺς εἶχε ὑποσχεθεῖ τὸ ἅγιο Πνεῦμα, πού φανερώθηκε μέ τὴ μορφή πυρίνων γλωσσῶν, πού ἐκάθησαν πάνω στά κεφάλια τους ὅπως μαρτυροῦν τὸ γεγονός οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων:

«Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι» (Πράξεων β' 1-4).

Δηλαδή: «Ὅταν ἔφτασε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς ἦταν ὅλοι μαζί συγκεντρωμένοι μέ ὁμοψυχία στὸ ἴδιο μέρος. Ξαφνικὰ ἦρθε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ μία βουὴ σὰν νὰ φυσοῦσε δυνατὸς ἄνεμος, καὶ γέμισε ὅλο τὸ σπίτι ὅπου ἔμεναν. Τότε τοὺς παρουσιάσθηκαν γλῶσσες σὰν φλόγες φωτιᾶς, πού μοιράσθηκαν καὶ κάθισαν ἀπὸ μία στὸν καθένα ἀπ' αὐτούς. Ὅλοι τότε πλημύρισαν ἀπὸ Πνεῦμα Ἅγιο καὶ ἄρχισαν νὰ μιλοῦν σὲ ἄλλες γλῶσσες, ἀνάλογα μέ τὴν ἰκανότητα πού τοὺς ἔδινε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα».

Ἐκτοτε τό ἅγιο Πνεῦμα ἐνεργεῖ στήν ἱστορία ὡς ἐξῆς:

1. Γιά τή συγκρότηση τῆς Ἐκκλησίας.

Μέ τή δύναμη τοῦ ἁγίου Πνεύματος οἱ Ἀπόστολοι συγκέντρωσαν τοὺς πιστοὺς ἐντάσσοντάς τους στό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, πού κατά τή διδασκαλία τῶν θεοφόρων Πατέρων καί Διδασκάλων Της εἶναι ἡ ταμειοῦχος τῆς θείας Χάριτος, ἡ κιβωτός καί ὁ λιμένας τῆς σωτηρίας, τό σῶμα τοῦ ἐνδόξου Χριστοῦ, ἡ δόξα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Τά πάντα στήν Ἐκκλησία ἐνεργεῖ τό ἅγιο Πνεῦμα πού κατά τόν γνωστό ὕμνο τῆς ἐορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς «ὄλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας».

Αὐτό τό πανάγιο Πνεῦμα, πού ἔλαβαν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι λαμβάνουν ὄλοι οἱ πιστοί ὅταν βαπτίζονται στό Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος κατά τήν ἐντολή τοῦ Κυρίου (Ματθαίου ἡ´ 19) μέ τό ἅγιο καί ἱερό Μυστήριον τοῦ Χρίσματος καί ἔτσι ἐνσωματώνονται στήν Ἐκκλησία καί γίνονται «Σῶμα Χριστοῦ» (Πρός Κορινθίους Α´ ιβ´ 27).

2. Στούς πιστούς.

Κατά τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας τό ἅγιο Πνεῦμα ἐνεργεῖ στοὺς πιστοὺς μέ τοὺς ἐξῆς τρόπους:

α´. Γιά τήν κάθαρσή τους ἀπό τήν ἁμαρτία καί τίς συνέπειές της.

Στόν ὠραῖο ὕμνο «Βασιλεῦ Οὐράνιε» πού ἀπαγγέλλουμε συνεχῶς ὅταν προσευχόμαστε καί ψάλλουμε

ἀπευθυνόμενοι στό ἅγιο Πνεῦμα, ἱκετεύουμε καί δεόμαστε.

«Ἐλθὲ καὶ σκῆνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος».

Γιὰ νά καθαρισθοῦμε ἀπὸ τίς ἁμαρτίες μας ἀπαραίτητως κατὰ τόν ἀπόστολο Ἰωάννη τόν εὐαγγελιστή πρέπει νά ὁμολογήσουμε τίς ἁμαρτίες μας. Ἐπομένως ἀπαραίτητη προϋπόθεση τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν εἶναι ἡ ὁμολογία τους.

«Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστί καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῆ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας καὶ καθάρισῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας» (Α΄ Ἰωάννου α΄ 9).

Δηλαδή: «Ἄν ὅμως ὁμολογοῦμε τίς ἁμαρτίες μας, ὁ Θεός, ποῦ εἶναι ἀξιόπιστος καὶ δίκαιος, θὰ συγχωρέσει τίς ἁμαρτίες μας καὶ θὰ μᾶς καθάρισει ἀπὸ κάθε ἄδικη πράξη».

Καθαριζόμαστε ἀπὸ τίς ἁμαρτίες μας ὅταν συμμετέχουμε στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας καὶ κοινωνοῦμε τοῦ ἁγίου Σώματος καὶ Αἵματός Του, ὅπως εἶπε:

«Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστί τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν» (Ματθαίου κστ΄ 27-28).

Δηλαδή: «Ὑστερα πῆρε τὸ ποτήρι καί, ἀφοῦ εἶπε εὐχαριστήρια προσευχή, τοὺς τὸ ἔδωσε λέγοντας: “Πιείτε ἀπὸ αὐτὸ ὅλοι, γιατί αὐτὸ εἶναι τὸ αἷμά μου, ποῦ ἐπισφραγίζει τὴ νέα διαθήκη καὶ χύνεται γιὰ χάρη ὅλων, γιὰ νά τοὺς συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες”».

β'. Για τὸ φωτισμὸ τους.

Ὁ Κύριος ὑποσχέθηκε καὶ διαβεβαίωσε τοὺς μαθη-
τές Του:

«Ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὀδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει
ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρ-
χόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν» (Ἰωάννου ιστ' 13).

Δηλαδή: «Ὅταν ὅμως θὰ ἔρθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα
τῆς Ἀλήθειας, θὰ σᾶς ὀδηγήσει σὲ ὅλη τὴν ἀλήθεια.
Γιατὶ δὲν θὰ μιλήσει ἀπὸ μόνος του, ἀλλὰ θὰ πεῖ ὅσα θ'
ἀκούσει, καὶ θὰ σᾶς ἀναγγεῖλει αὐτὰ ποὺ μέλλουν νὰ
συμβοῦν».

Οἱ πιστοὶ ποὺ ἀναζητοῦν τὴν ἀλήθεια τῆς ζωῆς θὰ
γνωρίσουν τὴν ἀλήθεια ὡς δῶρο τοῦ Θεοῦ καὶ αὐτὴ θὰ
τοὺς ἐλευθερώσει ἀπὸ κάθε σκοτάδι καὶ πλάνη κατὰ τό-
λόγο τοῦ Κυρίου:

«Καὶ γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευ-
θερώσει ὑμᾶς» (Ἰωάννου η' 32).

Δηλαδή: «Καὶ θὰ γνωρίσετε τὴν ἀλήθεια καὶ ἡ ἀλή-
θεια θὰ σᾶς ἐλευθερώσει».

Γι' αὐτό ὁ Κύριος διευκρίνησε στοὺς μαθητές Του ὅτι:
«Ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας
τῶν οὐρανῶν, ἐκείνοις δὲ οὐ δέδοται» (Ματθαίου ιγ' 11).

Δηλαδή: «Γιατὶ σὲ ἐσᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς νὰ γνωρίσετε
τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, σ' ἐκείνους
ὅμως ὄχι».

γ'. Για τὴ θέωσή τους.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος κηρύττει πανηγυρικά σ' ὅλους
τοὺς πιστοὺς ὅτι:

«Οὐ γὰρ ἐλάβετε Πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε Πνεῦμα υἰοθεσίας, ἐν ᾧ κραζομεν· ἄββᾶ ὁ πατήρ» (Πρὸς Ρωμαίους η' 15).

Δηλαδή: «Γιατὶ τὸ Πνεῦμα ποὺ σᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς δὲν ἐμπνέει φόβο γιὰ τὸν Θεὸ οὔτε κάνει τοὺς ἀνθρώπους δούλους, ἀλλὰ παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα μᾶς δίνει τὸ θάρρος νὰ λέμε τὸν Θεό: “Ἄββᾶ, Πατέρα μου!”».

«Ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κραζον· ἄββᾶ ὁ πατήρ» (Πρὸς Γαλάτας δ' 6).

Δηλαδή: «Κι ἐπειδὴ πραγματικὰ εἶστε παιδιὰ του, ὁ Θεὸς ἀπέστειλε τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ του στὶς καρδιές μας, καὶ αὐτὸ φωνάζει: “Ἄββᾶ, Πατέρα μου!”».

Τὸν ἐκπεσόντα ἔνεκα τῆς ἁμαρτίας ἄνθρωπο δέχεται ὁ Ἐπουράνιος Θεὸς καὶ Πατέρας κατὰ τὴν παραβολή τοῦ Ἀσώτου (Λουκᾶ ιε' 11-32) καὶ τὸν ἀποκαθιστᾶ ὄχι μόνο στὴν προηγούμενη θέση καὶ κατάστασι, ἀλλὰ καὶ σὲ ἀνώτερη ὅπως ὑποσχέθηκε ὁ Κυριὸς μας:

«Ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ἦτε» (Ἰωάννου ιδ' 3).

Δηλαδή: «Ὅταν πάω καὶ σᾶς ἐτοιμάσω τόπο, πάλιν θὰ ἔρθω καὶ θὰ σᾶς πάρω κοντά μου, ὥστε ὅπου εἶμαι ἐγὼ νὰ εἶστε κι ἐσεῖς».

Γι' αὐτὸ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα παρακάλεσε:

«Πάτερ, οὗς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ᾧσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι, ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου» (Ἰωάννου ιζ' 24).

Δηλαδή: «Πατέρα, αὐτοὶ ποὺ μοῦ ἔδωσες θέλω ὅπου εἶμαι ἐγὼ νὰ εἶναι κι ἐκεῖνοι μαζί μου, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ βλέπουν τὴ δόξα τῆ δική μου, τὴ δόξα ποὺ μοῦ χάρισε, γιὰτὶ μὲ ἀγάπησε προτοῦ νὰ γίνῃ ὁ κόσμος».

Πρὸς τὸν Ἄγγελο τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Ἐκκλησίας εἶπε:

«Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ καθίσει μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, ὡς καὶ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ πατρὸς μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ» (Ἀποκαλύψεως γ' 21).

Δηλαδή: «Τὸ νικητὴ θὰ τὸν βάλω νὰ καθίσει μαζί μου στὸ θρόνο μου, ὅπως κάθισα κι ἐγὼ νικητῆς μαζί μετὸν Πατέρα μου στὸ θρόνο του».

Ἐνισχυόμενοι ἀπὸ τὸ ἅγιο Πνεῦμα οἱ πιστοὶ ἀγωνιζόμεστε γιὰ νὰ μὴν ἐκπέσουμε ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς θείας ζωῆς καὶ στερηθοῦμε τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν.

«Διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἢ εἰς Παράδεισον ἀποκατάστασις· ἢ εἰς βασιλείαν οὐρανῶν ἄνοδος· ἢ εἰς υἰοθεσίαν ἐπάνοδος· ἢ παρρησία τοῦ καλεῖν ἑαυτῶν πατέρα τὸν Θεόν, κοινωνὸν γενέσθαι τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, τέκνον φωτὸς χρηματίζεῖν, δόξης αἰδίου μετέχειν καὶ ἀπαξιαπλῶς ἐν παντὶ πληρώματι εὐλογίας γενέσθαι, ἐν τε τῷ αἰῶνι τούτῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· τῶν ἐν ἐπαγγελίαις ἀποκειμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, ὧν διὰ πίστεως ἀπεκδεχόμεθα τὴν ἀπόλαυσιν, ὡς ἤδη παρόντων, τὴν χάριν ἐνοπτριζόμενοι» (Μεγάλου Βασιλείου, Περί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, P.G. 32, 132 B-C).

Δηλαδή: «Μὲ τὸ ἅγιο Πνεῦμα ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀποκατάστασιν στὸν παράδεισο, ἢ ἄνοδος στὴν βασιλεία

τῶν οὐρανῶν, ἢ ἐπανάκτηση τῆς υἰοθεσίας, τὸ θάρρος
νὰ ὀνομάζουμε τὸν Θεὸ Πατέρα μας, τὸ νὰ γίνουμε μέ-
τοχοι τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ, νὰ ἀποβοῦμε τέκνα
φωτός, νὰ μετέχουμε τῆς αἰώνιας δόξας καὶ γενικὰ νὰ
ἀπολαμβάνουμε τὸ σύνολο τῶν εὐλογιῶν καὶ κατὰ τὴν
παροῦσα ζωὴ καὶ κατὰ τὴ μέλλουσα. Ἔτσι τὴ χάρη τῶν
ἀγαθῶν, ποὺ σὰν ὑποσχέσεις μόνο μᾶς ἔχουν δοθεῖ καὶ
ποὺ πιστεύουμε ὅτι θὰ τὰ ἀπολαύσουμε, τὴν βλέπουμε
σὰν σὲ καθρέπτη, σὰν νὰ εἶναι ἤδη παρόντα».

